

218
Добро
Па милом ма сирама пренеся
на високо е мени стъпи

Радост, радост пренеся
над гробама ми мртену
опоемо то сърце кръвта
гладно обик добру
миго милом ма нелюба
и пред' оуб — пред' баба

Тво верите нени герои
недоу саи в крвава бо
мане милом уе пропаста
чест м. ноща.

3)

Францоз ми е сарматла
ста гробом от първи час;
над мога ми поика нтра
милни нтеи ^{пренеи} с Францоз час
„Киемо редо! веро лаца-ми
доу в гробни мнени
ногв думианкии ро пропаст;
ми си ред от неенти.

Но порасвай и преневай
смир саи по бедра
и вайвода да сводих
да ме вад и умир.

В глумица раиски са всеи
пренеи сводих
да нени напора
от бора уднои